

C-866/19. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2019. november 27.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sąd Najwyższy (Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. szeptember 19.

Felperes:

SC

Alperes:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział
Realizacji Umów Międzynarodowych

Az alapeljárás tárgya

Az SC kontra Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych (társadalombiztosítási intézet, varsói I. fiókiroda, nemzetközi megállapodások végrehajtásának osztálya, Lengyelország) közötti, nyugdíj összegére vonatkozó eljárás

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

Tárgy: A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/04/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmezése

Jogalap: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy az illetékes intézmény:

a) a nemzeti jognak megfelelően az ellátás mind elméleti (i. pont), mind tényleges összegének (ii. pont) meghatározása érdekében figyelembe veszi a nem járulékfizetésen alapuló időszakokat, amennyiben ezek nem haladják meg a nemzeti jog, illetve más tagállamok jogszabályai alapján szerzett járulékfizetési időszakok összességének egyharmadát; vagy

b) nemzeti jognak megfelelően csak az ellátás elméleti összegének (i. pont), meghatározásakor veszi figyelembe a nem járulékfizetésen alapuló időszakokat, amennyiben ezek nem haladják meg a nemzeti jog, illetve más tagállamok jogszabályai alapján szerzett járulékfizetési időszakok összességének egyharmadát, az ellátás tényleges összegének (ii. pont) meghatározásakor azonban nem; vagy

c) sem az ellátás elméleti összegének (i. pont), sem pedig tényleges összegének (ii. pont) meghatározásakor nem veszi figyelembe a nem járulékfizetésen alapuló időszakok felső határának megállapítása során a másik tagállamban szerzett biztosítási időt?

A hivatkozott uniós rendelkezések

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 883/2004 rendelet) (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.)

A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1408/71 rendelet) (HL 1971. L 392., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.)

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet 6. cikke szerinti időszakok összesítésére vonatkozó egyes elvek alkalmazásáról szóló, 2010. december 16-i H6. sz. határozat (a továbbiakban: H6. sz. határozat) (HL 2011. C 45., 5. o.)

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (az öregségi nyugdíjról és társadalombiztosítási pénztár által fizetett egyéb járadékokról szóló, 1998. december 1-jei törvény, a

továbbiakban: öregségi nyugdíjról szóló törvény) (Dz.U. 2018., 1270. tétel, későbbi módosításokkal együtt)

A tényállás és az alapeljárás rövid ismertetése

- 1 2014. február 24-i határozatával a Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Warszawie (társadalombiztosítási intézet, varsói I. fiókiroda, a továbbiakban: nyugdíjhatóság) SC (biztosított személy) részére az öregségi nyugdíjról szóló törvény és a 883/2004 rendelet rendelkezései alapján 2013. november 5-étől kezdődően járó öregségi nyugdíjat állapított meg.
- 2 Az öregségi nyugdíjra való jogosultság megállapítása során a nyugdíjhatóság a következő módszert alkalmazta. Először is megállapította a lengyel járulékfizetési időszakok időtartamát (104 hónap). Másodsorban a megszerzett biztosítási idő tekintetében figyelembe vette a nem járulékfizetésen alapuló időszakokat a megfelelő lengyel járulékfizetési időszakok egyharmadát meg nem haladó részében (34 hónap). Harmadszor, tekintettel arra, hogy a biztosított személy a lengyel biztosítási időszakok alapján nem szerezte meg a minimális biztosítási időt, az öregségi nyugdíjra való jogosultság megszerzése érdekében a nyugdíjhatóság a nemzeti biztosítási időhöz hozzászámította a Hollandiában szerzett járulékfizetési időszakokat (269 hónap).
- 3 Ezt követően az így megállapított biztosítási időt (nemzeti járulékfizetési időszakok + nem járulékfizetésen alapuló nemzeti időszakok + külföldi járulékfizetési időszakok) a 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján figyelembe vették az ellátások elméleti összegének kiszámítása során. Ezzel szemben az ellátás tényleges összegét a lengyel járulékfizetési időszakok 138 hónapja (a nemzeti járulékfizetési időszakok egyharmadát meg nem haladó járulékfizetési időszakok és nem járulékfizetésen alapuló időszakok) és a 407 hónapnyi összesített – lengyel és külföldi (holland) – járulékfizetési időszak aránya alapján számították ki. Ennek alapján a nyugdíjhatóság megállapította, hogy az ellátás 974,78 zł (PNL) elméleti összegéből a biztosított személy részére ezen összeg 33,9%-át, azaz 335,81 PNL-t kell kifizetni.
- 4 A biztosított személy a határozattal szemben keresetet nyújtott be, amelyben többek között a nem járulékfizetésen alapuló lengyel időszakok nagyobb arányban történő figyelembevételét kérte. A Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság, Lengyelország) 2015. november 19-i ítéletével a keresetet elutasította.
- 5 A biztosított személy fellebbezést nyújtott be a Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság) ítéletével szemben. 2017. augusztus 9-i ítéletével a Sąd Apelacyjny w Warszawie (varsói fellebbviteli bíróság, Lengyelország) a Bíróság 2011. március 3-i Tomaszewska ítéletére (C-440/09, EU:C:2011:114, a továbbiakban: Tomaszewska ítélet) hivatkozva akként módosította a megtámadott ítéletet, hogy a biztosított személyt megillető ellátás összegének kiszámítása érdekében igazolt, nem járulékfizetésen alapuló időszakként a Lengyelországban

és Hollandiában szerzett, járulékfizetésen alapuló időszakok összességének egyharmadát ismerte el.

- 6 A nyugdíjhatóság felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Sąd Apelacyjny w Warszawie (varsói fellebbviteli bíróság) ítéletével szemben, azt abban a részében támadva, amelyben e bíróság arra kötelezte a nyugdíjhatóságot, hogy az ellátások 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján történő kiszámítása során a biztosított személy nem járulékfizetésen alapuló lengyel időszakát nagyobb mértékben vegye figyelembe.

Az alapeljárás feleinek főbb érvei

- 7 A biztosított személy azt rója fel a nyugdíjhatóságnak, hogy a biztosított személy részére nyújtandó ellátások összegének meghatározásakor az 1408/71 rendelet 45. cikkét nem a Tomaszewska ítélet szerinti értelmezésének megfelelően alkalmazta. A nyugdíjhatóság ugyanis a nem járulékfizetésen alapuló időszakokat kizárólag a Lengyelországban szerzett járulékfizetési időszakok egyharmadának arányában vette figyelembe, a Tomaszewska ítélet alapján azonban ezen időszakokat a Lengyelországban és Hollandiában szerzett járulékfizetési időszakok összessége egyharmadának arányában kellett volna figyelembe vennie.
- 8 A nyugdíjhatóság ugyanakkor arra hivatkozik, hogy egyrészt az 1408/71 rendelet 45. cikkének értelmezése a jelen ügyben nem alkalmazható. Az öregségi nyugdíjra való jogosultság biztosított személy általi megszerzéséhez ugyanis elegendőnek bizonyult az, hogy a lengyel biztosítási időszakokhoz (a járulékfizetési időszakok és nem járulékfizetésen alapuló időszakok, a nemzeti járulékfizetési időszakok egyharmadának arányában) hozzászámolták a más tagállamban szerzett biztosítási időket. A nyugdíjhatóság álláspontja szerint a Tomaszewska ítélet csak akkor alkalmazandó, ha a biztosítási időre vonatkozó, a jelen ügyben választott számítási módszer alkalmazását követően kiderül, hogy a biztosított személy nem érte el a megkövetelt minimális biztosítási időt. A nemzeti járulékfizetési időszakokhoz csak ekkor adhatók hozzá a külföldi járulékfizetési időszakok, és csak ekkor számítható ki az összesített (nemzeti és külföldi) biztosítási időszak alapján a nem járulékfizetésen alapuló nemzeti időszakok maximális aránya (a járulékfizetési időszakok egyharmadának arányában). Másrészt, a Tomaszewska ítélet az 1408/71 rendelet 45. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik (amely a 883/2004 rendelet 6. cikkének felel meg), és nem az 1407/71 rendelet 46. cikkének (2) bekezdésére (amely a 883/2004 rendelet 52. cikkének felel meg). Harmadszor, az 1408/71 rendelet 45. cikke (1) bekezdésének a Tomaszewska ítélet szerinti értelmezésben történő alkalmazása azt eredményezné, hogy a nem járulékfizetésen alapuló lengyel időszakokat a lengyel jog szerintinél magasabb arányban vennék figyelembe, aminek következtében egyrészt a lengyel társadalombiztosítási rendszer nagyobb mértékben járulna hozzá a biztosított személy részére nyújtandó ellátáshoz, másrészt pedig a másik tagállam társadalombiztosítási rendszere kisebb részben járulna hozzá ezen ellátás finanszírozásához, amely társadalombiztosítási rendszerbe ugyanakkor a

biztosított személy a lengyel rendszerénél sokkal hosszabb ideig fizetett be járulékot. Negyedszer, a H6. sz. határozat 2. pontjából kitűnik, hogy a más tagállamok társadalombiztosítási intézményei által bejelentett időszakokat anélkül kell összesíteni, hogy azok értékét megkérdőjeleznék, ezért a lengyel társadalombiztosítási intézmény nem köteles a nemzeti biztosítási időszakokat a nemzeti jogból eredőnél (a külföldi időszakok hozzáadása miatt) nagyobb arányban figyelembe venni.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid összefoglalása

- 9 A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság, Lengyelország) szerint a 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja háromféleképpen értelmezhető, amely értelmezések az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésben tükröződnek.
- 10 Az első értelmezési lehetőség a Tomaszewska ítéleten alapul. Ezen ítéletből az következik, hogy az 1408/71 rendelet 45. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy „a nemzeti jog által az öregségnyugdíj-jogosultságnak valamely migráns munkavállaló általi megszerzéséhez megkövetelt minimális biztosítási idő meghatározása során az érintett tagállam illetékes intézményének az e tagállam szabályozása által előírt azon határérték megállapításakor, amelyet a járulékfizetési időszakokhoz viszonyítva a nem járulékfizetésen alapuló időszakok nem haladhatnak meg, a migráns munkavállaló szakmai pályafutása alatt szerzett valamennyi biztosítási időt figyelembe kell vennie, beleértve a más tagállamokban szerzett biztosítási időt is”. A Sąd Apelacyjny w Warszawie (varsói fellebbviteli bíróság) a 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett összegek meghatározása érdekében szintén ezt az okfejtést használta.
- 11 A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) úgy véli, hogy a 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjának megfelelően az ellátás elméleti összege megegyezik azzal az összeggel, amelyet az érintett személy akkor igényelhetne, ha a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett összes biztosítási időt az ellátás megállapításának időpontjában alkalmazott jogszabályok szerint szerezte volna. A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) szerint a 883/2004 rendelet hivatkozott rendelkezése megkettőzi az 1408/71 rendelet 45. cikkének (1) bekezdésében (jelenleg a 883/2004 rendelet 6. cikke) foglalt megoldást. Ez pedig azt jelenti, hogy e rendelkezés értelmezhető a Tomaszewska ítéletben kifejtettek szerint.
- 12 A 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja egyértelműen kimondja, hogy az ellátás elméleti összegének kiszámításához olyan jogi fikciót kell figyelembe venni, amely szerint a más tagállamokban szerzett valamennyi biztosítási időt úgy kell tekinteni, mintha azokat Lengyelországban szereztek volna. Mivel a lengyel jog azon a megoldáson alapul, amely szerint elsőként a járulékfizetési időszakokat kell összeadni, majd ezt követően kerül sor a nem járulékfizetésen alapuló időszakok egyharmados felső határának meghatározására, az említett jogi fikció elfogadása és a Tomaszewska ítéletben elfogadott érvelés alkalmazása arra a következményre vezet, hogy a lengyel és a holland

- járadékfizetési időszakokat össze kell adni, majd a nem járadékfizetésen alapuló időszakok egyharmadát kell a nem járadékfizetésen alapuló lengyel időszakok felső határaként kiszámítani. Ennek során emelkedik az ellátás elméleti összege, mivel a meghatározása során figyelembe vett összesített biztosítási idő tartama meghosszabbodik.
- 13 Ez a jelen ügyben azt jelentené, hogy ez a biztosítási idő 407 hónapról 445 hónapra hosszabbodik meg (104 hónap járadékfizetési időszak + 72 hónap nem járadékfizetésen alapuló időszak a lengyel és holland járadékfizetési időszakok 373 hónapnyi időtartamának egyharmada alapján számított felső határ figyelembevételével + 269 hónap holland járadékfizetési időszak).
 - 14 Ezen érvelés jelen ügyben történő alkalmazásával megnő a figyelembe vehető nem járadékfizetésen alapuló lengyel időszakok időtartama. Ennek eredményeképpen a lengyel és holland jogszabályok szerint szerzett biztosítási időszakok teljes tartamához viszonyítva (a 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja) a Lengyelországban szerzett „biztosítási időtartam” is megnő, 138 hónapról (104 hónap járadékfizetési időszak + 34 hónap nem járadékfizetésen alapuló időszak) 176 hónapra (104 hónap járadékfizetési időszak + 72 hónap nem járadékfizetésen alapuló időszak). Következésképpen a lengyel intézmény által kifizetett ellátás részesedése (az arányos ellátás keretében) is emelkedik, mégpedig 33,9%-ról 39,5%-ra (a hónapok aránya 138:407 helyett 176:445 lett). Következésképpen a biztosított személy az illetékes lengyel intézménytől nagyobb ellátásban részesül.
 - 15 A 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának ezen értelmezése azt feltételezi, hogy a Tomaszewska ítélet nem csupán az ellátásra való jogosultság megszerzésére, hanem összegének kiszámítására is alkalmazandó. E feltevés mellett szól az ellátásra való jogosultság megszerzéséhez szükséges, nyugdíjra jogosító biztosítási idő kiszámításának szabályai és a biztosítási idő ellátás összegének megállapítása érdekében történő kiszámításának szabályai közötti koherencia megőrzése.
 - 16 Mivel a Bíróság az ítélkezési gyakorlatában már megállapította, hogy az 1408/71 rendelet 45. cikkében (jelenleg a 883/2004 rendelet 6. cikkében) foglalt, „mintha azokat az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerezték volna meg” megfogalmazást úgy kell értelmezni, hogy a lengyel nyugdíjhatóságnak a nem járadékfizetésen alapuló lengyel időszakokat a lengyel és a külföldi járadékfizetési időszakok maximum egyharmadának arányában kell figyelembe vennie, ezért a 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő hasonló kifejezést („ha [...] összes biztosítási [...] időt [...] jogszabályok szerint szerezte volna”) ugyanilyen módon kell értelmezni. Mindkét esetben olyan jogi fikcióról van szó, amely szerint a más tagállamokban szerzett biztosítási időszakokat úgy kell tekinteni, mintha Lengyelországban szerzett biztosítási idők lennének.
 - 17 Úgy tűnik, hogy a 883/2004 rendelet 52. cikkének ilyen értelmezésére utal a Bíróság a 2017. december 7-i Zaniewicz-Dybeck ítélet (C-189/16,

EU:C:2017:946) 42. pontjában. Ezen ítélet szerint az e rendelkezés 1408/71 rendeletben foglalt megfelelőjéből az következik, hogy ilyen esetben az illetékes intézmény kiszámítja az ellátás azon elméleti összegét, amelyet az érintett személy igényelhetne, ha minden, különböző tagállamokban végzett munkával szerzett biztosítási időt az illetékes intézmény tagállamában szerzett volna meg. A Bíróság a további határozatokban „mintha a biztosított teljes szakmai tevékenységét az adott tagállamban végezte volna” megfogalmazást használta (2005. július 21-i Koschitzki ítélet, C-30/04, EU:C:2005:492, 27. pont; 2013. február 21-i Concepción Salgado González ítélet, C-282/11, EU:C:2013:86, 41. pont; 1980. június 26-i Menzies ítélet, 793/79, EU:C:1980:172, 10. pont).

- 18 A Bíróság azt is tudomásul veszi, hogy a nemzeti elbánás elve nem jelenti az olyan időszakok kizárását a biztosítási időszakból, amelyeket más tagállamban biztosítási időszakként ismertek el (például a katonai szolgálat időtartama, 1993. december 15-i Fabrizii és társai kontra Office national des pensions ítélet, C-113/92, EU:C:1993:930, 25. pont), még ha a tagállami jog szerint illetékes intézmény ezen időszakokat nem is ismeri el. Ezen álláspont *a contrario* amellelt szólhat, hogy a nemzeti jogból eredőnél nagyobb mértékben vegyék figyelembe a nem járulékfizetésen alapuló lengyel időszakokat.
- 19 A 883/2004 rendelet 52. cikkének ilyen értelmezése mellett szólhat a Bíróság által e rendelet rendelkezéseinek értelmezése során alkalmazott általános szabály is, amely szerint a rendelet rendelkezéseit az EUMSZ 45. cikkben (a korábbi EKSZ 39. [48]. cikk) meghatározott célkitűzésre tekintettel kell értelmezni. E cél értelmében „a migráns munkavállalók szociális biztonsági ellátásainak összege nem csökkenhet annak folytán, hogy szabad mozgáshoz való jogukat gyakorolták” (2013. február 21-i Concepción Salgado Gonzalez ítélet, C-282/11, EU:C:2013:86, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), ami viszont azt jelenti, hogy a koordinációra vonatkozó rendelkezések alkalmazása nem járhat a migráns munkavállaló helyzetének romlásával (1998. december 17-i Aristóteles Grajera Rodriguez ítélet, C-153/97, EU:C:1998:615, 17. pont; 1997. október 9-i Antonio Naranjo Arjona ítélet, C-31/96, C-32/96 és C-33/96, ECLI:EU:C:1997:475, 22. pont; 1994. augusztus 9-i Reichling kontra INAMI ítélet, C-406/93, EU:C:1994:320, 21–24. pont).
- 20 Ezenkívül a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) megjegyzi, hogy a Bíróság már elismerte, hogy az 1408/71 rendelet 46. cikkének célja „annak biztosítása, hogy a munkavállaló azt a legmagasabb elméleti összeget kapja meg, amelyet akkor igényelhetne, ha teljes biztosítási idejét a szóban forgó tagállamban szerezte volna meg” (2005. július 21-i Koschitzki ítélet, C-30/04, EU:C:2005:492, 28. pont). E célkitűzés megvalósításához az illetékes intézmény által alkalmazott társadalombiztosítási szabályok szerint és a más tagállamokban szerzett valamennyi járulékfizetési időszak vonatkozásában figyelembe kell venni a nem járulékfizetésen alapuló időszakokat (1992. február 18-i Antonietta Di Prinzio ítélet, C-5/91, EU:C:1992:76, 56. pont).

- 21 A másik értelmezési lehetőség azon az előfeltevésen alapul, hogy a Tomaszewska ítélet csak részben érinti a 883/2004 rendelet 52. cikkének értelmezését. Mégpedig, a Bíróság által ebben az ítéletben kifejtett érvelés csak az elméleti összeg megállapítására (a 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja) alkalmazandó, mivel e rendelkezés kifejezetten előírja, hogy ezt az összeget olyan jogi fikció alapján kell kiszámítani, amely szerint a biztosított személy az összes figyelembe vett biztosítási időt Lengyelországban szerezte. Ez az érvelés azonban nem vonatkozik a valós összeg kiszámítására. Ez azonban a 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának olyan értelmezését igényli, amelyből az következne, hogy a két tagállam illetékes intézményei által kifizetett összegek közötti arányt az azon tagállamokban szerzett biztosítási időszakok külön kiszámítása útján kell meghatározni (az e tagállamokban hatályban lévő szabályok alapján), amelyekben a biztosított személy a társadalombiztosítás hatálya alá tartozott, mégpedig az elméleti és a tényleges összeg tekintetében eltérő szabályok alapján.
- 22 A 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának ilyen értelmezése mellett szólhat, hogy e rendelkezésben csak az illetékes intézmény (a jelen ügyben a lengyel) által alkalmazott nemzeti jogszabályok alapján szerzett biztosítási idők figyelembevételéről van szó. Ezt követően ezen időszakokat az azon tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási idők teljes időtartamához kell viszonyítani, amelyek hatálya alá a biztosított személy szakmai pályafutása során tartozott.
- 23 Egy ilyen értelmezés ellentmondásosnak tűnhet. Ezen értelmezés ugyanis a biztosítási idő megállapítására az ellátás elméleti összegének, valamint a teljesítendő ellátás tényleges összegének kiszámítása tekintetében eltérő szabályokat állapít meg. Az ellátás elméleti összegének kiszámítása során a nemzeti és a külföldi járulékfizetési időszakokat a nem járulékfizetésen alapuló, figyelembe vehető időszakok felső határának megállapítása érdekében össze kell adni. Az ellátás tényleges összegének kiszámítása során az összesített biztosítási időhöz csak az egyes tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási időszakokat kell hozzáadni, ezen időszakokat pedig külön kell kiszámolni. A jelen ügyben az elméleti összeg kiszámításához figyelembe vehető biztosítási idő 445 hónap lenne, míg a tényleges összeg kiszámítása esetében csak 407 hónap. Megnövekedne az ellátás elméleti összege és a lengyel intézmény által ténylegesen kifizetett ellátás összege. A biztosított személyt megillető nyugdíj finanszírozásában ugyanakkor nem növekedett volna a lengyel társadalombiztosítási rendszer részesedése, mivel a részesedés az első változat 39,5%-os aránya helyett 33,9% lenne.
- 24 A 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának ezen értelmezését erősíthetik meg a 1980. június 26-i Menzies ítéletben (793/79, EU:C:1980:172) kifejtettek, amely ítéletben megállapítást nyert, hogy bizonyos biztosítási időszakokat az elméleti ellátás kiszámításához figyelembe kell venni, de azokat a tényleges ellátás kiszámítása során már nem veszik figyelembe (az ítélet 12. pontja; valamint a 2002. október 3-i Angel Barreira Perez ítélet, C-347/00, EU:C:2002:560, 32. pont).

- 25 A harmadik értelmezési variáció pedig azt feltételezi, hogy a Tomaszewska ítélet csak a nyugdíjra való jogosultság megszerzésére vonatkozik, nem pedig a nyugdíj összegének kiszámítására. Ez esetben a más tagállamban szerzett biztosítási idők egyáltalán nem vehetők figyelembe a nem járulékfizetésen alapuló, az ellátás összegének kiszámítása során figyelembe vehető időszakok felső határának (járulékfizetési időszakok egyharmada) kiszámítása során.
- 26 Ez a koncepciót, amely mellett a nyugdíjhatóság is érvel, alátámaszthatja a Bíróság által a nyugdíjjogosultság megszerzésének szabályai és a nyugdíj összegének kiszámítására vonatkozó szabályok között tett különbségtétel (1996. szeptember 12-i Lafuente Nieto kontra Instituto Nacional de la Seguridad Social és Tesorería General de la Seguridad Social ítélet, C-251/94, EU:C:1996:319, 49. pont), valamint a H6. sz. határozat 2. pontja. Mindazonáltal mind a fent említett ítélet, mind a határozat a Tomaszewska ítéletet megelőzően született.
- 27 A harmadik értelmezési lehetőség mellett szólhat az a körülmény, hogy a 883/2004 rendelet 6. cikkében (amely az 1408/71 rendelet 45. cikke (1) bekezdésének felel meg) a másik tagállamban szerzett biztosítási idők „szükséges mértékben” történő figyelembevételéről van szó. Mivel főszabály szerint ezen időszakokat a tagállam illetékes intézménye csak „szükséges mértékben” veszi figyelembe, feltételezhető, hogy a Tomaszewska ítélet csak olyan helyzetekben alkalmazandó, amelyekben a biztosított személy a biztosítás egyes tagállamokban szerzett járulékfizetési időszakainak és nem járulékfizetésen alapuló időszakainak külön megállapítása alapján nem szerezhetne jogosultságot ellátásra. Ezzel szemben a jelen ügyben a biztosított személy anélkül is nyugdíjjogosultságot szerzett, hogy a biztosítási idő Tomaszewska ítéletben foglaltak szerinti számítási módszerét alkalmazni kellett volna, ezért az ellátásokra való jogosultság megszerzéséhez szükséges idő megállapítása érdekében a biztosított személy más tagállamban szerzett biztosítási idejét nem kellett figyelembe venni. Ebben az esetben a 883/2004 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy is lehetne érteni, hogy ha a nyugdíjjogosultság megszerzése érdekében a másik tagállamban megszerzett biztosítási időt nem volt szükséges igénybe venni, akkor ezen időtartamot nem kell figyelembe venni a nemzeti biztosítási időszak (nemzeti járulékfizetési időszakok és a nem járulékfizetésen alapuló nemzeti időszakok összesített tartama a nemzeti és külföldi járulékfizetési időszakok legfeljebb egyharmadát kitevő mértékben) időtartamának megállapításakor sem.